

[Ellisabeth Arnold]

ham at gøre det, at det ikke var lovligt at gøre det, og at det ikke var hans ansvar.

Det har nu vist sig ved den sidste rapport fra ombudsmanden, at det var ministerens ansvar, en placering af ansvaret, som vi fra Det Radikale Venstres side hele tiden har hævdet måtte ligge hos ministeren. Rapporten viser klart, at justitsministeren har smøget ansvaret af sig. Ministeren har overladt ansvaret til andre, nemlig til Flygtningenævnet, som ikke kunne træffe disse afgørelser.

Denne praksis har vist sig at være forkert. Justitsministeren har haft to forskellige fortolkninger i sit ministerium, den rigtige og den forkerte. Den rigtige kom ikke frem, den forkerte blev gjort til ministerens egen. Derved slap ministeren for at tage de ubehagelige beslutninger, bl.a. om at hjemsende afviste asylsøgere til hjemlandet.

Jeg vil gerne spørge justitsministeren: Kan man udelukke, at der ville være kommet andre afgørelser i de mange sager om statsløse palæstinensere, såfremt den rigtige fortolkning havde været brugt? Kan man udelukke, at det havde været fuldstændig unødvendigt, at vi havde haft hele denne sag om de statsløse palæstinensere?

Pernille Frahm (SF):

Der har været en skarp kritik rettet mod forslagsstillerne til dette lovforslag og mod det flertal, der står bag det. Den kritik kan det mindretal, der ikke ønsker at være med til at stemme for denne lov, og især regeringspartierne alene tage ansvaret for. Hvis justitsministeren havde fulgt loven og rettet sig efter en henstilling fra et flertal i dette Folketing, havde dette sandsynligvis ikke været nødvendigt.

Egentlig mener vi i SF, at den slags burde føre til et mistillidsvotum til den siddende justitsminister, men da der ikke er flertal for dette, må det i hvert fald give som resultat, at SF kommer med sin skarpe kritik af den måde, hele sagen omkring de statsløse palæstinensere er blevet behandlet på.

Pia Kjærsgaard (FP):

I hvert fald er jeg i dag ved tredjebehandlingen mere forberedt, end jeg var ved andenbehandlingen, på, at der ikke er nogen fra regeringspartierne, som går op og tager ordet i anledning af denne besynderlige lov.

Jeg tror aldrig nogen sinde – jeg kan i hvert fald ikke mindes det – at et lovforslag har virket så stærkt på min person eller på befolkningen som helhed; det er mit indtryk. Og så det, at de fra regeringspartierne, som ellers har udtalt deres skarpe misbilligelse, hvor det kunne lade sig gøre rundt omkring i medierne, blot ønsker, at denne sag skal passere, uden at der i øvrigt sker noget, uden at det får konsekvenser, og i øvrigt bare bøjer hovedet og finder sig i det! Jeg vil tillade mig at kalde det slapt, holdningsløst og ikke særlig ærligt.

Vi har i dag til morgen fået de sidste svar fra Retsudvalget på de spørgsmål, som Fremskridtspartiet stillede igennem udvalget. Jeg har lige modtaget dem her, præcis inden vi er gået til møde her i salen, hvor vi skal behandle sagen. Jeg synes ikke, det er særlig ansvarligt, at man først nu modtager svar på nogle af de stillede spørgsmål. Fremskridtspartiet havde rent faktisk bedt om at få udsat behandlingen af dette forslag, så der forelå klare redegørelser fra udvalgets side om de konsekvenser, også de økonomiske, det kunne indebære.

Jeg må konstatere, efter at jeg har skimmet – for meget andet har man jo ikke tid til – disse svar, at de påstande, som jeg fremførte under andenbehandlingen, hvor der forelå et svar fra Justitsministeriet, om de kriminelle ansøgere, der nu får opholdstilladelse i Danmark, viser sig at holde stik. Jeg må konstatere, at disse personer får varig opholdstilladelse. Jeg må også konstatere, at andre grupper vil kunne komme og kræve nøjagtig det samme som de statsløse palæstinensere. Det fremgår i hvert fald af de besvarelser, der foreligger fra Justitsministeriet. Hvis ministeren mener, at det er forkert, hvad jeg står her og fremfører, så mener jeg, vi må kræve, at ministeren giver et andet svar.

Jeg må også konstatere, at man ikke kan gøre op, hvad de økonomiske konsekvenser bliver af denne særlov.

Jeg skal ikke alene rette min skarpe kritik mod ministeren, jeg skal bestemt også rette kritikken mod det flertal, som gennemfører denne lov. Men det er altså som sagt aldeles slapt, holdningsløst og uærligt af ministeren at handle på denne måde.

Det er også blevet konstateret senere – således som Fremskridtspartiet hele tiden har fremført – at det er ministeren, der har ansva-